1006.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu

z dnia 15 grudnia 1927 r.

o wysokości opłat za dozór kotłów parowych, należących do właścicieli prywatnych, zlecony przez władze państwowe Stowarzyszeniu dozoru kotłów w Poznaniu.

Na mocy art. 4 ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowemi (Dz. U. R. P. № 50, poz. 303) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty roczne za dozór kotłów należących do właścicieli prywatnych oraz kotłów dzierżawionych od władz państwowych przez osoby prywatne w wypadkach, gdy właściciel lub dzierżawca nie są członkami Stowarzyszenia dozoru kotłów w Poznaniu, a Stowarzyszenie wykonywa dozór na zasadzie zlecenia władz państwowych, ustala się w następującej wysokości od każdego kotła:

przy powierzchni ogrzewalnej	do 2 m²		40 zł.
„ „ „	ponad 2 m²	do 20 m²	65 „
„ „ „ „	20 m²	„ 50 m²	80 „
„ „ „ „	50 m²	„ 100 m²	105 „
„ „ „ „	100 m²	„ 200 m²	145 „
„ „ „ „	200 m²	za każde	
	dalsze 100 m² lub ich część		45 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1928 r. Jednocześnie uchyla się rozporządzenie z dnia 28 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. № 56, poz. 404).

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

1007.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 21 grudnia 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o częściowej zmianie rozporządzenia wykonawczego z dnia 1-go sierpnia 1924 r. w sprawie postępowania o uznanie za zaginione bez własnej winy osób, których zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową.

Na zasadzie art. 3 a) ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych lub zaginionych bez własnej winy, których śmierć, względnie zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32, poz. 195) w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 12 lutego 1924 r. w sprawie częściowej zmiany powołanej ustawy (Dz. U. R. P. № 21, poz. 223) zarządza się co następuje:

§ 1. Skreśla się ustęp przedostatni § 7 rozporządzenia wykonawczego Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 1 sierpnia 1924 r. w sprawie postępowania o uznanie za zaginione bez własnej winy osób, których zaginięcie pozostaje w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 74, poz. 739).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

1008.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 7 grudnia 1927 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, Ministrem Przemysłu i Handlu oraz Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7-go października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących.

Na mocy art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 7 października 1927 r. o sztucznych środkach słodzących (Dz. U. R. P. № 89, poz. 797) zarządza się co następuje:

I. Przepisy ogólne.

do art. 2.

§ 1. 1) Sztucznych środków słodzących oznaczanych niżej jako Szśs wolno używać tylko do celów leczniczych, higjenicznych i do badań naukowych.

2) Zabrania się używania Szśs do słodzenia artykułów żywności, napojów oraz przypraw.

§ 2. Uprawnienia na uruchomienie osobnej wytwórni Szśs lub oddziału dla sporządzania ich przy istniejącej fabryce chemicznej udziela Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu.

do art. 3.

§ 3. Uprawnione wytwórnie mogą sprowadzać z zagranicy tak gotowe Szśs celem ich przerobu, jako też związki chemiczne, które zapomocą prostych zabiegów chemicznych mogą być przetworzone na Szśs, oraz uprawnione hurtowe składy materjałów aptecznych mogą sprowadzać Szśs z zachowaniem przepisów zawartych w rozporządzeniu niniejszem.